

EDITORIAL

Caída

La segunda cumbre promovida por ZP tuvo como protagonistas estelares los representantes de la industria automovilística. Primero los bancos, una actividad con una incidencia social fuera de discusión, y en segundo lugar la industria del motor, el nervio industrial de cualquier sociedad avanzada. Más de 72.000 personas trabajan en la fabricación de vehículos, pero la incidencia en el empleo indirecto es brutal. Además, es el sector industrial que lidera las exportaciones. Si la industria del motor frena o reduce su marcha, la economía se colapsa. Y eso es lo que está sucediendo en casi todo el mundo.

Esa dramática caída de las ventas de vehículos y las lamentaciones de los concesionarios son el reflejo de una situación desesperada. Los norteamericanos, padres de esta industria, observan con angustia la crisis de matriculaciones, una recesión que va a animar un plan de rescate, un intento de reanimar una actividad que se va deslocalizando a zonas con menores costes laborales.

Yes que la penuria de la demanda va más allá de lo que se imaginaba y provocará un reajuste del calendario laboral para paralizar la producción y evitar acumular más stocks. Se calcula que en el mes de diciembre más del 90% de la capacidad de producción instalada estará temporalmente sin utilizar, descanso que puede prolongarse a buena parte del mes de enero. Hasta ahora las exportaciones compensaban la caída del mercado interior, pero en estos momentos la debilidad es más profunda y las vacaciones forzosas parecen ser la medicina obligada, un recurso para capear el temporal.

Hoy el problema es que son muchos los sectores que casi están mano sobre mano, viendo cómo la cartera se agota y no entran nuevos pedidos. Un enfriamiento tan repentino e intenso no se ha visto nunca. Y todavía no hemos llegado al invierno de la economía.

DIARI DE SABADELL

C. de Sant Quirze, 37-41 · 08201 SABADELL
TELÈFON REDACCIÓ: 937 261 100 · FAX REDACCIÓ: 937 270 865
e.mail: redaccio@diarisabadel.com
DIPÒSIT LEGAL: B-12890 - 1977

CONTROLAT PER: OFICINA DE JUSTIFICACIÓ DE LA DIFUSIÓ, S.A.

Director: RAMON RODRÍGUEZ ZORRILLA

Subdirector: Angel Díez Tierno. Caps de Redacció: Matis Serracant Clermont, Josep Mercadé Mateu, Manuel Moreno Izquierdo. Clàssic: Angel Jusadó, Yolanda Rico, Elisabet Àlvarez. Comenars: Rafael Marín, Alfonso Fernández, Isabel Lopez. Entrevistes: Víctor Colomer, Juan Reyes. Economia: Joaquim Marín. Societat: Nemesio García. Espectacles: Carlos Cascón. Televisió: Xavier Rosell. Cultura: Josep Ache. Salut i Ciència: Alex Holgado. Experts: Pere Figueras, Manó Potryno, Jordi Sánchez. Secretàries de Redacció: Conxi Benavides, Elisabet Torner, Maria Miravete.

Editat per: VALLESANA DE PUBLICACIONS, S.A.
PUBLICITAT I ADMINISTRACIÓ
C. de Sant Quirze, 37 · 08201 SABADELL
TELÈFON: 937 275 545 · FAX PUBLICITAT: 937 255 543
e.mail: publi@diarisabadel.com
Gerent: ROMÀ GAMELL CRUELLES

Complabilitat: Mònica Méndez. Publicitat: Carme Vila, Laura Valverde, Antònia Carvajal, Emma Domínech, Andreu Miravete. Informàtica, Imatge i Disseny: Joan Vila, Jordi Gudiol, Joan Tubau, Esteve Barroja, Cristina Sánchez. La Gasetta de Sabadell: Josep Gamell.

PLANTA IMPRESSORA
C. de Tamarit, 10-12 · 08205 SABADELL

Rotatius: Manuel Carroño, Jordi Morató, Efrén Mantoya, Josep Antoni Arenas, Josep A. Murcia. Distribució: Manuel J. Rosal.

CARA A CARA

Text i Foto: VICTOR COLOMER

Rosa Tous: osset i joies

«El que compra imitacions també és un delinqüent»

Una de les quatre filles del matrimoni Tous que ha llençat la marca de l'osset a tot el món, la directora de Relacions Institucionals d'aquesta empresa de joieria i complements de Manresa, la gemmòloga Rosa Tous i Oriol, 42, va ser ahir al matí a la Cambra de Comerç i Indústria de Sabadell per protagonitzar un dels tradicionals esmorzars del Fòrum Club Empreses del segle XXI.

—L'osset ve d'Itàlia?

—Sí, la meua mare, mirant aparadors de ninos de pelutx a Itàlia, va tenir la idea. Però no era només l'osset.

—Qui l'acompanyava?

—La idea original era llançar una col·lecció d'animals amb un ós, un elefant, un mussol... que es podien penjar a les arracades i intercanviar-los.

—Per què l'ós ha passat a la història i els altres no?

—Perquè les formes rodones a tots ens donen bon rotlló i perquè un osset ens transporta a valors perduts i íntims de la nostra infància: tendresa, família...

—En realitat una gran falsedat perquè, com bé saben a la Vall d'Aran, l'ós és un dels animals més ferotges.

—És cert, però els de pelutx són tan monos (riu). La tradició del Teddy Bear té tota una llegenda vinculada a un president d'Estats Units.

—Sou l'única marca de joiera amb logo propi?

—Cartier té una pantera, un vis... Però de manera tan identificativa, és a dir, que tothom associi tant un dibuix amb una marca, potser sí que som únics.

—Però com heu aconseguit que el mateix logo sigui comprat per la gent com un objecte de valor?

—És que, al principi, no era logo. Només una joia més al catàleg.

—Que us pirategin a tot el món és un èxit?

—Sempre és millor que et copin que no que tu copis. Sí, sincerament crec que és un èxit.

—Ho diu amb una cara...

—Perquè també és bastant dur suportar-ho. En els últims dos anys ha estat una aberració, sobre tot aquí.

—I al Chinatown de Nova York, que és envaiat d'ossets.

—Ho sabem. De fet, quan estàvem a punt d'obrir la botiga de Nova York, el meu pare va veure tantes imitacions nostres al Canal Street que va dir rient: «Ara ja podem anar a Nova York».

—Els novalorquesos us van coïnxer abans per la pirateria?

—És una altra manera de valorar-ho. —No hi lluitau?

MULTINACIONAL FAMILIAR

El petit taller de reparació de rellotges que va obrir, el 1920, a Manresa el rellotger Salvador Tous i que el seu fill homònim va convertir en joiera el 1965, ha esdevingut, amb la seva esposa Rosa Oriol, una multinacional de 300 botigues a 32 països del món.

Amb 1.516 treballadors, un creixement anual del 41% i una exportació del 39%, aquesta multinacional manté encara un consell d'administració absolutament familiar: només els pares i les quatre «nenes».

—I tant! Pel meu gust, massa i tot perquè agafar el pobre que va pel carrer és fàcil, però és qui menys culpa té.

—Vol dir que s'ha de perseguir el gran industrial?

—I el mateix comprador. El que paga per un objecte fals i ho sap també és culpable i, entre cometes, «delinqüent».

—Vostè no s'ha baixat mai una cançó gratis d'Internet?

—Mai. Ja sé que no s'ho creuarà, però li juro que mai no ho he fet. El meu home és superconscient en això i jo també.

—Per no ser botxí i víctima?

—Jo sé el que ens costa a nosaltres. Només a la central de Tous som més de 300 persones i 20 dissenyadors. Ens costa molts diners.

—Ara la veig enfadada.

—És que, a més, el nostre producte tampoc és tant més car que la imitació.

—De fet, el compren les juanis de barriada.

—Una de les claus del nostre èxit és que hem aconseguit ser molt

transversals. La nostra clientela va des d'aquesta noia fins a la senyora més benestant. Estem a tots els nivells de la piràmide.

—Tampoc és tan barat.

—Hi ha preus molt diferents. Hi ha el que es vol gastar diners per la seva dona i, de passada, compra quatre tonteries per les nenes del despatx. Hem popularitzat la joiera.

—Vostè és clienta d'aquestes marques tan populars o li agrada ser una mica més elitista?

—Jo, com molta gent avui en dia, també sóc transversal en la meua compra. Un dia potser em vindrà de gust fer una animalada i comprar-me unes sabates Manolo Blahnik i l'endemà aniré al Zara.

—Però si porta l'uniforme de la família. Per què aneu totes tan negres?

—Primer perquè aprima (riu). I segon perquè el negre sempre queda bé. Em serveix per la Cambra de Comerç i pel client de Canàries al que vaig a veure ara.

—Els seus pares van idèntics.

—Sí, porten tants anys junts que ja estan com mimetitzats (riu).

—A Tous una reunió d'accionistes és com un dinar de Nadal?

—No, perquè no hi ha els nens ni les parelles. Cada cop separem més negoci i família.

—Que el 90% del personal siguin dones, no és discriminatori?

—No triem els empleats pel seu sexe.

—Ara em dirà que és casualitat!

—Treballem un producte femení.

—Com es troba el seu cunyat Lluis Corominas?

—No diré res perquè el procés judicial encara no s'ha tancat. Però es troba millor, gràcies.

De res ■

Web Cara a Cara: www.drac.com/cac/
E-mail: vcolomer@drac.com